

han gå ind i konstruktive drøftelser i f.eks. Indfødsretsudvalget, eller han skal tage sagerne op på en velforberedt måde for at finde nogle løsninger. Jeg har refereret til justitsministerens synspunkter i går, og jeg har ikke mere at tilføje til det spørgsmål, der er stillet i dag.

Klaus Kjær (DF):

Jeg synes ikke, statsministeren svarede på mit spørgsmål om, hvorvidt statsministeren vil tage initiativ til, at de borgere, som det hærværk, der har fundet sted, har fået økonomiske konsekvenser for, kan holdes skadesløse ud fra betragtninger om, at de på grund af politiets tilbageholdenhed med at gribe ind har mistet disse formuegoder.

Jeg vil godt have et svar på, hvorvidt det er noget, man vil overveje. Der behøver jo nødvendigvis ikke at falde en dom for, at politiet kan blive erstatningspligtigt for denne undladelse. Det kunne vel også være sådan, at politiet, der i øvrigt har indrømmet sine fejl, tilkendegiver, at man selvfølgelig er indstillet på at holde disse borgere skadesløse.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må altså sige til statsministeren, at det er statsministeren, der gør det her både komisk og, undskyld udtrykket, lidt latterligt. Det er altså lidt latterligt at sige, at man ikke må stille spørgsmål under spørgetiden i dag, fordi man rejste det samme spørgsmål i går. Når justitsministeren i går henviste til i dag, må jeg da gå ud fra, at jeg skal rejse spørgsmålet i dag og få svar, og at statsministeren selvfølgelig er velforberedt på det, justitsministeren har sparket videre til dagens debat.

Jeg mener slet ikke, bolden i den henseende ligger hos Dansk Folkeparti. Den ligger hos regeringen, og det kan godt være, der er et internt kommunikationsproblem mellem justitsministeren og statsministeren. Men det må regeringen jo afklare, det skal vi ikke blande os i i Dansk Folkeparti. Det, vi skal blande os i, er, at Socialdemokratiets medlem af Erhvervsudvalget, hr. Claus Larsen-Jensen, siger: I øjeblikket dækker forsikringen ikke for de forretningsdrivende, så derfor tager vi op, om ikke statskassen skal åbnes i det her tilfælde.

Derfor stiller vi spørgsmålet, og så siger statsministeren: Jamen erstatningsretten forpligter ikke det offentlige til at dække noget. Nej, og så spørger jeg: Jamen forhindrer erstatningsretten Folketinget, det offentlige, i at sige,

at i denne konkrete situation ønsker vi faktisk at give erstatning til de forretningsdrivende, der ikke bare føler sig utrygge, men også er blevet ramt på pengepungen?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 486

15) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil regeringen tage initiativ til, at der for at bekæmpe den slags optøjer, som fandt sted på Nørrebro den 7. november 1999, anskaffes vandkanoner til politiet, og at det gøres muligt for politiet at benytte sig af anonyme vidner og civile agenter?«

Peter Skaarup (DF):

Spørgsmålet handler om, at vi nok må sige, at efter de uroligheder, der var på Nørrebro, bliver vi nødt til her i Folketinget og i landet som helhed at se os om efter midler til at løse den slags situationer fremover. Enten er det sådan, at regeringen må sørge for, at der er et ordentligt beredskab hos politiet – altså at det politiforlig, der skal indgås, medfører, at der kommer klart flere betjente på vagterne – eller også må man sørge for, at politiet får tilstrækkelige midler at benytte sig af i form af eksempelvis anonyme vidner og civile agenter, som kan sørge for, at sådanne optøjer bliver taget i opløbet. Gerne begge tiltag for vores vedkommende.

Vi må nok erkende, at der er mange mennesker i dag, der f.eks. ikke er indstillet på at vidne i en sag som denne, fordi de er bange for repressalier, og derfor er vores spørgsmål til statsministeren: Vil regeringen sørge for, at politiet får de rigtige hjælpemidler fremover, så man kan komme det her til livs?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til det første spørgsmål kan jeg sige, at her havde justitsministeren i går rig lejlighed til også at komme ind på de ting – eller rettere, for at være endnu mere præcis: I svaret på spørgsmål nr. S 434 fra medlem af Folketinget, hr. Christian H. Hansen, om vandkanoner. Svaret gik ud på, at sagen tidligere har været behandlet i Retsudvalget i Folketinget, hvor justitsministeren oplyste, at Rigspolitichefen på daværende tidspunkt – altså i 1997 – var af den opfattelse, at vandkanoner ikke er velegnede og